

Ivar Hansen (V):

Det er en skrivelse fra justitsministeriet, dateret 3. december 1980, journal nr. 1979-177/429-6.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Gammelgaard, at jeg tror, det vil føre alt for vidt, hvis jeg i dag skal gå ind i detaljer med hensyn til de vurderinger, som vi diskuterer i finansudvalget. Jeg synes ikke, det er en hensigtsmæssig fremgangsmåde. Hr. Gammelgaard har selv deltaget i finansudvalgets møde i dag og ved, hvilke spørgsmål der er stillet, hvilke svar der er givet, og hvilket yderligere materiale der vil blive stillet til finansudvalgets rådighed til belysning af sagen. Det kan ikke tjene noget formål, hvis vi afspiller en del af den diskussion – det kan kun blive en begrænset del af den diskussion – og de vurderinger i folkettinget i dag.

Efter de oplysninger, der foreligger for mig, og de vurderinger, der er afgivet både af justitsministeriets egne medarbejdere, af boligministeriets medarbejdere og af kammeradvokaten i denne sag, er der ikke tale om en situation, hvor vi kommer til at overtræde hverken licitationsloven eller det EF-direktiv, der er nævnt. Jeg har sagt i dag i finansudvalget, at sådan ligger det efter min opfattelse.

Jeg har set, at der er rejst tvivl om den vurdering, og det er rimeligt, at man søger at rejse tvivl om den fra dem, som ikke har fået deres tilbud antaget, men det, at der er rejst tvivl, er på ingen måde det samme som, at tvivlen er berettiget. Efter min opfattelse er tvivlen ikke berettiget.

Dermed har jeg i og for sig delvis svaret hr. Ivar Hansen. Den bemærkning i boligministeriets svar til justitsministeriet, som hr. Ivar Hansen syntes kunne give udtryk for, at der måske var en uklarhed i licitationsloven, skal efter det kendskab, jeg har til sagen, ikke forstås på den måde. De yderligere supplerende oplysninger og vurderinger, vi har fået fra de steder, jeg nævnte før, viser, at der ikke i den pågældende sag kan være tvivl om, at vi har lov til at handle, som vi har handlet.

Jeg har ikke haft mulighed for at vurdere den tanke, som hr. Ivar Hansen er inde på, at man kunne lade rigsrevisionen se på sa-

gen. Jeg føler ikke umiddelbart, at sagen har en sådan karakter, at der er begået ting fra justitsministeriet, som kan give anledning til en vurdering af den art, men det er en foreløbig og umiddelbar vurdering. Jeg mener, at det er at dramatisere sagen lige vel meget, i hvert fald i den fase sagen befinder sig i i øjeblikket.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg gør opmærksom på, at det i almindelighed ikke er tilladt at citere fra udvalgs møder.

Gammelgaard (KF):

Jeg vil gerne sige til justitsministeren, at den del af debatten, der kan føres offentligt, mener jeg skal føres offentligt, og det er også baggrunden for, at jeg har stillet mit spørgsmål til ministeren.

Det er selvfølgelig rigtigt, at sagen endnu ikke er afgjort, men jeg mener, det er meget vigtigt, at sagens principielle aspekter bliver belyst.

Ifølge gældende dansk ret skal man antage det billigste tilbud, medmindre det formenes, at den bydende ikke vil være i stand til at gennemføre entreprisen, og det er udbyderen, der skal godtgøre, at lavestbydende ikke er i stand hertil. Når man ved, at de lavestbydende har en lang række positive referencer – og det er almindelig kendt i offentligheden, at de pågældende firmaer har gennemført en lang række store byggearbejder til bygherrens fulde tilfredshed – så mener jeg ikke, at ministeren kan udskyde de pågældende firmaer, hvis han skal overholde de gældende bestemmelser og regler.

Derfor må jeg opfordre ministeren til at ændre opfattelse med hensyn til valg af firma ved udførelsen af betonentreprisen til ca. 30 mill. kr. ved Århus politigård, således at man får retten til at ske fyldest.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg er ikke i tvivl om, at licitationsloven giver mulighed for at udskyde i det pågældende tilfælde. Det beror på en vurdering, en teknisk, en økonomisk, en ledelsesmæssig vurdering i hver enkelt konkret sag, om man føler sig tilstrækkelig sikker på, at de pågældende kan udføre arbejdet. Den vurdering er i det konkrete tilfælde faldet ud til ugunst